

Ioan Maiorescu

- 1811 Se naște în Bucerdea Grânoasă, Imperiul Austriac, județul Alba. Fiu de țăran transilvănean se numea de fapt *Trifu*, dar își ia numele de *Maiorescu* pentru a sublinia înrudirea cu Petru Maior. Prin formație teolog catolic, cu studii la Blaj, Pesta, Viena, Ioan Maiorescu s-a dovedit un cugetător cu orizonturi largi.
- 1836 Se stabilește la Cerneți, județul Mehedinți, unde înființează o școală primară la care a fost și profesor timp de un an.
- 1837 Este numit inspector și profesor la gimnaziul din Craiova, Actualul Colegiu Național „Carol I”.
- 1847 Este numit inspector al școlilor din Țara Românească.
- 1848 Este însărcinat de guvernul provizoriu revoluționar de la București cu o misiune pe lângă guvernele de la Pesta, Viena și Frankfurt. A încercat să facă cunoscută Europei situația românilor, prin articole publicate în diverse ziare.
- 1853-1856 Deține statutul de funcționar superior al Ministerului de Justiție de la Viena și traduce în limba română mai multe codice de legi și a fost redactor al „Foi legilor imperiale”.
- 1857 Călătorește în Peninsula Istria și întocmește un vocabular al limbii istroromâne, vorbită în această zonă. În urma călătoriilor în Istria (a mai efectuat una după 1860), a scris un *Itinerar în Istria și vocabular istriano-român*, publicat postum, în 1874.
- 1859 Se întoarce definitiv în țară și ocupă funcțiile de președinte al *Obșteștii Epitropii*, de director al *Comisiei Centrale a Principatelor Unite*, profesor la Colegiul „Sfântul Sava”, director al *Eforiei Instrucțiunii Publice* și profesor la *Școala Superioară de Litere* din București.
- 1863 Este numit, odată cu înființarea Școlii Superioare de Litere (viitoarea Facultate de Litere), profesor de Istoria Românilor și Istoria Literaturii Române în cadrul acestei instituții, unde a predat din decembrie 1863 până la moartea sa, în septembrie 1864
- 1864 Se stinge din viață pe 5 septembrie la Craiova